

OŚWIECAJĄCY (13) *part praes act*

-ś- (7), -f- (5), -s- (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne; teksty nie oznaczają é.*

sg m N oświecający (2). ◊ A oświecający (1). ◊ f N oświecająca (2), oświecając(a) (1). ◊ I oświecającą (3). ◊ n N oświecając(e) (2). ◊ A oświecając(e) (1). ◊ I oświecającym (1).

Sł stp s.v. oświecać, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. oświecić.

1. *Wysyłający światło; świecący; illuminans Vulg; circumfulgens PolAnt; illuminandi vim habens, lucem afferens Cn [w tym: kogo, co (7)] (8) : Słońce oświecające po wśyftkich rzeczách poyźrzało Leop Eccli 42/16.*

*W przeni (1) : [pisma święte] Swiatłem nam fą/ świecą/ y iáfną pochodnią/ w pośrzod wżech ciemności świata tego nas oświecającą BibRadz *3v.*

a. *Gdy światło jest zesłane przez Boga (2) : A był obłok ciemny/ á oświecający noc Leop Ex 14/20; vyrzałem z niebá nád światłość fłoneczną oświecające mię światło BudNT Act 26/13.*

b. *Gdy światło ma właściwości nadprzyrodzone (4) : O iákořz wy ftaniecie przed oną fwiecą wietzną/ wśyftek fwiát oświecająca? KrowObr 88v; GrabowSet R; IEzus miły/ ieft światłość prawdziwa/ ofwiecająca káždego człowieká/ ná ten świat przychodzącego. LatHar 527; WuNT Ioann 1 arg.*

2. *Przemieniający świadomość, nauczający [w tym: co (3)] (4) : Speculativa scientia, osvyeczaiacza BartBydg 147b.*

W połączeniu szeregowym (1): Y ty iesteś on niebieski ogień [...]: ogień/ fumnienia nášzego zmázy oczyściájący/ y trawiący/ rozumy ludzkie oświecający/ wołą nakoniec ludzką zapalaający/ y do wżelkiew pobożności wzbudzający. LatHar 34.

Wyrażenie: »oświecający serca« (2): gdzie tę pánnę w wářznych Mřzách Dijabelřkich zowiecie [...] fwiáthłem oświecającym fercá ludzkie KrowObr 192, 176v.

3. *Przywracający wzrok; przeni [co] (1) :*

Wyrażenie: »oświecający oczy« (1): Przykazánye pánřkwe fwyátle álbo yářne/ ofwyecáyące oczy [praeceptum Domini lucidum illuminans oculos Vulg Ps 18/9]. KromRozm III B8v.

Cf OŚWIECAĆ